

med Hensyn til deres Dispositioner, saa er dette ikke fuldstændig rigtig. Jeg kan ikke se, uagtet det, der er anført af det ærede Medlem, at det vil være muligt for Sparekasserne, hvis dette Lovudkast bliver til Lov, saaledes som det foreligger, at drive Bøvelomsætning; det tror jeg ikke. Men det er efter min Mening en ganske væsentlig Begrændsning, som har en meget praktisk Betydning. Det har nemlig viist sig mange Steder, at Bøvelvirkomheden, Diskonteringerne ikke passer med Sparekasservirkomheden, og det har havt til Følge, jeg kjender mange Exempler derpaa, at større Sparekasser, som tidligere befattede sig med denne Virksomhed, af sig selv ere hørte op dermed. Det er en væsentlig Side af Pengeomsætningen, som ikke passer og med god Grund ikke passer for Sparekasserne. Men vi maa tillige erindre, at Sparekasserne altid blive bundne ved de Regler, de give sig selv igennem deres Vedtægter. Noget, man ikke kjender til ved Bankerne, som til enhver Tid vilkaarlig kunne forandre Reglerne for deres Virksomhed ved at opsætte og nedsette Renten osv. Sparekasserne blive bundne ved deres Vedtægter i den ene Retning idetmindste, de kunne ikke gaa ud over deres Vedtægter. Naturligvis kunne de gaa nedad og sætte en Grændse f. Ex. for, hvad de ville give i Indskudsrente. Ja, det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 2den Valgkreds (Hage) ryster paa Hovedet. Det vil blive hans Sag at forklare sin modsatte Opfattelse bagefter. Jeg tror, at, naar en Sparekasse har givet sig selv Vedtægter, hvori den siger, at den ikke maa give Mere end 4—5 pCt. i Indskudsrente, saa kan den ikke gaa ud derover, førend den har forandret sine Vedtægter, som skulle approberes af Ministeriet. Jeg tror altsaa paa ingen Maade, man kan sige, at Sparekasserne udøve nogen fuldstændig fri eller ukontrolleret Virksomhed; men paa den anden Side finder jeg heller ikke, at Bankerne ere bundne saa stærkt, som det ærede Medlem mente. Der er jo nu i Lovforslaget taget et human Hensyn til de allerede bestaaende Banker, og det, at man ikke tilsteder Sparekasser, som man for Fremtiden tænker paa at oprette, at beskæftige sig med Bankforretninger, kan ikke siges at være nogen Urret mod saadanne endnu ikke eksisterende Sparekasser. Men de kunne jo ogsaa modtage Indskud paa andre Maader, og det ærede Medlem antydede jo selv en Maade, paa hvilken de kunde tage imod saadanne Indskud, den nemlig at de kunne renoncere

paa Begunstigelserne, og det forekommer mig, at det ærede Medlem tillagde denne Side en ikke ringe Betydding, idet han sagde, at det vilde blive farligt, thi de kom til at udøve ukontrolleret Virksomhed. Jeg tror nu ikke, at de komme til at udøve ukontrolleret Virksomhed, jeg tror, at der ikke let i nogen Bank vil drives egentlige Sparekasseforretninger uden de Begunstigelser, som Sparekasserne iøvrigt behøve. Men for andre ærede Medlemmer, som have en anden Tro, maa det jo være behageligt, at det er muligt for Bankerne at tilvende sig en Virksomhed, som er fuldstændig fri og ubunden, og hvis det ærede Medlem anser det for at være uheldigt, at den er fri og ukontrolleret, ser jeg ikke, hvorledes det ærede Medlem da ikke ogsaa maa finde, at der kunde være en noget lignende Fare for, at Bankerne skulde frigjøre sig for den Bestemmelse, han anser for sikrende, nemlig Tilstedeværelsen af 25 pCt.; thi dersom det generer Banker, der ikke have de 25 pCt., og de ikke deslomidre ønske at udøve Sparekasseforretninger, gjøre de det Samme, saa renoncere de paa Begunstigelserne. Det ærede Medlem siger, at det er skadeligt for Befolkningen. Befolkningen og Sparerne have Ret til at faae de størst mulige Procenter af deres Penge. Men den Del af Befolkningen, der er kommen til det Punkt i Betragtning af Pengeforholdene, at den lægger Hovedvægten derpaa, har jo ikke Mangel paa Steder, hvor den kan faae høje Renter af sine Penge. Det tror jeg let, man vil indrømme mig. Det ærede Medlem troede, at man burde stæffe en Konkurrence tilveie, for at Folk kunde faae den størst mulige Rente af deres Penge; jeg tror, at en saadan Konkurrence vil være i højeste Grad uheldig og navnlig i fuldstændig Uoverensstemmelse med det, man tilstræber ved dette Lovforslag. Jeg tror nemlig, at en Konkurrence mellem en stor Mængde Bankinstituter ikke vil blive saaledes, at man vilde søge at give den størst mulige Sikkerhed for de indstuede Midler, men at man vil gjøre sig Umage for at give det størst mulige Udbytte og i Forbindelse dermed søge at tilvende sig den størst mulige Kapital fra Sparerne. Men en saadan Konkurrence, der gik ud paa gennem høi Indskudsrente at tilvende sig en betydelig Del af de Penge, som ere til Disposition, og denne Bestræbelse for at give det størst mulige Udbytte vil ganske viist ikke være heldig. Jeg troer i det Sele taget ikke, at man behøver at være bange